

[J. M. Pedersen.]

stå imod udviklingen. Jeg tror, at ordførerne fra dengang vil være kede af at se, at deres begrænsning af udgifterne til 20 000 kr. om året, altså højst 420 000 kr. på 21 år, er blevet til 4½ mill. kr., et beløb som, nu med ét slag igen skal fordobles. Ifølge finansudvalgets aktstykke nr. 53 for 1956-57 er det tilladt at anvende til den nye bygning 2 703 900 kr., et beløb, som, efter hvad jeg har hørt, er overskredet. Jeg vil gerne bede den højtærede minister oplyse, om dette byggebudget er overskredet, om de 2 703 900 kr. har slået til, eller om det er blevet dyrere — jeg formoder, det er blevet dyrere.

Der er også en anden ting, vi må tage med i beregningerne, og det er den grund, hvorpå bygningen ligger. Det fremgår ikke af aktstykket, hvad den har kostet, men det må være et beløb af betydning, for det er da et sted, hvor grundene er dyre. Jeg er klar over, at det er en grund fra eksercerpladsen, der er overført fra forsvarsministeriet til indenrigsministeriet til dette formål, og jeg har i indenrigsministeriet fået oplyst, at grundens areal er på 6 210 m² og kapitaliseret til en pris af 93 150 kr. Jeg kunne dog dårligt tro, at vi havde så billige grunde så nær Københavns centrum, så jeg har prøvet at undersøge sagen sammen med sagkyndige for at finde ud af, hvad prisen ville være i almindelig handel. Jeg har fået oplyst, at prisen efter deres mening ville være 60 kr. pr. m²; det vil sige, at grunden skulle kapitaliseres til en pris af 273 000 kr. i stedet for 93 000 kr., og det er jo et væsentligt større beløb. Vi må også gøre os klart, at hvis grunden var blevet solgt til et privat foretagende, til et fornuftigt produktivt formål, ville den have indbragt dette beløb til staten. Jeg håber altså, at vi får lidt flere oplysninger om de forhold, jeg her har nævnt.

Det er ganske sikkert, at det nuværende budget, der er kommet op på ca. 650 000 kr. om året, ikke kan holde. Udgifterne vil komme til at stige ganske fantastisk, da vi også skal regne med forrentning og afdrag af hele den sum, som bygningen og grunden har kostet, så der er ingen tvivl om, at vi kommer langt op over 1 mill. kr. om året i fremtiden; derfor er det på tide at advare imod det.

Der var endnu en ting, jeg gerne ville have oplyst, nemlig hvordan det forholder sig med udgifterne til husholdningsrådets personale. Der står på regnskabet ikke noget om pensionsforpligtelser, men der må da være nogle pensionsforpligtelser. For det skal vel ikke ordnes på samme måde som f. eks. i statsbanernes regnskab, hvor man fører disse pensionsforpligtelser over på en anden konto, således at et i 1954-55 opgivet underskud på 74 mill. kr. i realiteten var dobbelt så stort, hvilket man havde kunnet se, hvis disse pensionsudgifter var blevet indført på den konto, hvor de retteligt hørte hjemme? Det forholder sig for øvrigt på samme måde med postvæsenets regnskab. Jeg vil gerne vide, om husholdningsrådets pensionsudgifter også skal skjules for skatteyderne, så de ikke på regnskabet kan se, hvor store de virkelige udgifter er.

Jeg er ikke i tvivl om, at rådet vil få stadig mere at bestille, ikke fordi der er særlig behov for rådet, men fordi det har mulighed for at gøre en stor del af erhvervslivet afhængigt af sin gunst og reklame i radioen. Erhvervslivet må nødvendigvis blive afhængigt af rådet, når det ude i industrien i praksis efterhånden er blevet sådan, at kun de varer, der er godkendt af statens husholdningsråd — og det er efterhånden en stor varegruppe, husholdningsrådet har taget sig af — kan sælges. Derfor bliver alle de fabrikanter, der fabrikere varer til husholdningsbranchen, tvunget til at søge til statens husholdningsråd for at få deres varer godkendt, og derfor klemmer husholdningsrådet efterhånden hele erhvervslivet inden for denne branche i sit favntag. Der kan ikke være tvivl om, at det med tiden nok skal lykkes at få alle lokalerne fyldt med det personale, der da vil blive nødvendigt.

Også fagene inden for handelen må hele tiden rette sig efter rådet. Det er allerede nu sådan, at de faguddannede i f. eks. isenkrambranchen spørger: hvad skal vi egentlig uddanne os for? Selv om vi giver vore kunder et godt råd om, at en eller anden skrællekniv, et piskeris, en kødhakkemaskine, eller hvad det nu kan være, er god og solid, retter de sig kun efter, om statens husholdningsråds etikette sidder på varen eller ej.

Jeg har hørt, at fiskehandelen skulle være